

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 736

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 19 noiembrie 2001

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 230 din 5 iulie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată.....	1-3		
Decizia nr. 252 din 18 septembrie 2001 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) din Codul muncii.....	3-4		
		Opinie separată	5-6
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		491. — Ordin al ministrului turismului pentru aprobarea Normelor privind omologarea, amenajarea, întreținerea și exploatarea pârtiilor și traseelor de schi pentru agrement.....	6-15

★

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 230 din 5 iulie 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ioan Vida — judecător
Iuliana Nedelcu — procuror
Cristina Radu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romania Cable System” — S.A. Oradea în Dosarul nr. 718/2000 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, consilier juridic Mihai Dinei, lipsind celelalte părți față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia, arătând că, deși cunoștea că la data invocării

excepției textul ce constituie obiectul acesteia era abrogat expres prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, în opinia sa, dispozițiile legale invocate continuă să producă efecte juridice.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă, invocând în acest sens abrogarea expresă a Ordonanței Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată prin dispozițiile art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 15 martie 2000.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 aprilie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 718/2000, **Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romania Cable System” — S.A. Oradea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată încalcă *„dreptul de proprietate al cetățenilor asupra sumelor plătite cu titlu de T.V.A., deși activitatea pentru care s-a încasat era scutită de T.V.A.”*. În acest fel, consideră autorul excepției, textul respectiv încalcă dispozițiile art. 41 alin. (7) și (8) din Constituție, întrucât măsura prevăzută la art. 4 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 47/1997 „echivalează, prin efecte, cu o confiscare”. În realitate, în speță, „cetățenii nu datorau, nici în mod direct și nici indirect, această taxă bugetului de stat”.

Curtea Supremă de Justiție — Secția de contencios administrativ, exprimându-și opinia asupra excepției de neconstituționalitate, consideră că aceasta este neîntemeiată.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, arată că la data invocării excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată, cu modificările și completările ulterioare, actul normativ criticat era abrogat potrivit dispozițiilor art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2000

privind taxa pe valoarea adăugată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 15 martie 2000.

Președintele Senatului și președintele Camerei Deputaților nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 12 decembrie 1995, cu completările și modificările ulterioare. Acest text avea următorul conținut: *„Agentul economic care înscrie taxa pe valoarea adăugată pe o factură sau pe un document legal aprobat este obligat să achite suma respectivă la bugetul de stat, chiar dacă operațiunea în cauză nu este imposibilă potrivit prezentei ordonanțe.”*

Textele constituționale invocate de autorul excepției ca fiind încălcate sunt următoarele:

— Art. 41 alin. (1): *„Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 12 decembrie 1995, cu modificările și completările ulterioare, au fost abrogate în integralitate prin art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 15 martie 2000.

Curtea Constituțională constată, de asemenea, că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în fața instanței de judecată la data de 6 aprilie 2000, deci ulterior datei abrogării Ordonanței Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, republicată.

În consecință, Curtea Constituțională constată că nu se poate exercita controlul de constituționalitate al unor dispoziții legale abrogate și că se impune respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 privind taxa pe valoarea adăugată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romania Cable System” — S.A. Oradea în Dosarul nr. 718/2000 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iulie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Cristina Radu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 252

din 18 septembrie 2001

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) din Codul muncii

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) din Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Luxten Lighting Company” — S.A. din Timișoara în Dosarul nr. 364/C/2001 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază că dispozițiile legale criticate, fiind preconstituționale, nu mai pot fi considerate în vigoare în sensul art. 150 din Constituție, deoarece contravin prevederilor constituționale ale art. 38 referitoare la dreptul la muncă, precum și ale art. 43, relative la nivelul de trai.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 martie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 364/C/2001, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) din Codul muncii**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Luxten Lighting Company” — S.A. din

Timișoara într-un litigiu de muncă în contradictoriu cu contestatorul Gheorghe Trufaș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 133 alin. (1) din Codul muncii contravin prevederilor art. 38 din Constituție, deoarece obligă unitatea angajatoare ca, în cazul desfacerii contractului de muncă pentru motivele prevăzute la art. 130 alin. (1) lit. a)—c), e) și f) din Codul muncii, să ofere salariatului un alt loc de muncă corespunzător pregătirii sale, solicitând în acest scop sprijinul organului ierarhic superior și al organelor de repartizare în muncă, sau, după caz, să ia măsuri pentru recalificarea salariatului. De asemenea, se arată că textul de lege criticat încalcă și prevederile constituționale ale art. 43 prin aceea că unitatea angajatoare trebuie să preia toate obligațiile privind asigurarea protecției sociale a cetățenilor, obligații care potrivit noilor reglementări constituționale revin statului.

Tribunalul Timiș — Secția civilă, exprimându-și opinia, apreciază că argumentele invocate în susținerea excepției sunt întemeiate, întrucât obligația de a asigura încadrarea într-o altă muncă a salariatului căruia i se desface contractul de muncă sau, după caz, recalificarea acestuia „nu mai poate subzista în sarcina societății”. Se consideră că această obligație este în discordanță cu realitatea economică și contravine normelor constituționale redate în cuprinsul art. 38 și 43.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a formula punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile

art. 38 alin. (2) și ale art. 43 alin. (2) din Constituție. Se arată că obligațiile unității, prevăzute la art. 133 alin. (1) din Codul muncii, „constituie o formă de protecție socială a muncii salariaților, care trebuie însă înțeleasă ca o obligație de diligență (și nu de scop); ca urmare, în caz de imposibilitate a realizării acestei obligații, contractul de muncă se desface și persoana respectivă, în baza deciziei de desfacere a contractului de muncă, își întocmește formele pentru trecerea în șomaj, potrivit dispozițiilor Legii nr. 1/1991“. De asemenea, se consideră că o formă de asigurare a nivelului de trai este și ajutorul de șomaj.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 133 alin. (1) din Codul muncii, care au următoarea redactare: „*În cazul în care contractul de muncă urmează să fie desfăcut din inițiativa unității pentru motivele prevăzute în art. 130 alin. (1) lit. a)–c), e) și f), aceasta este obligată să ofere persoanelor în cauză trecerea în altă muncă corespunzătoare, solicitând în acest scop sprijinul organului ierarhic superior și al organelor de repartizare în muncă sau, după caz, să ia măsuri pentru recalificarea acestor persoane.*“

În susținerea criticii de neconstituționalitate a acestui text de lege sunt invocate următoarele prevederi constituționale:

— Art. 38 alin. (1) și (2): „*(1) Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei și alegerea locului de muncă sunt libere.*“

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (1) din Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Luxten Lighting Company” — S.A. din Timișoara în Dosarul nr. 364/C/2001 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

(2) Salariații au dreptul la protecția socială a muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea și igiena muncii, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim pe economie, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții grele, precum și alte situații specifice.“;

— Art. 43: „*(1) Statul este obligat să ia măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent.*“

(2) Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile medicale de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asistență socială prevăzute de lege.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 133 alin. (1) din Codul muncii nu contravin prevederilor constituționale invocate. Reglementarea legală a raporturilor de muncă, asigurarea stabilității acestora, a drepturilor și obligațiilor angajatorilor și ale salariaților sunt necesare și în condițiile economiei de piață. Asemenea reglementări au menirea să împiedice angajatorii să dispună, din proprie inițiativă, încetarea raporturilor de muncă în mod abuziv, nelegal și nejustificat, precum și să asigure exercitarea dreptului de apărare al salariaților împotriva oricăror măsuri nelegale sau neîntemeiate.

Curtea reține că dispozițiile legale criticate impun măsuri privind asigurarea protecției sociale a muncii, cerințe pe deplin compatibile cu principiile cuprinse în art. 38 și 43 din Constituție. Aceste dispoziții reprezintă garanții constituționale ale dreptului la muncă și la protecția socială a muncii, precum și ale dreptului la protecție socială și la un nivel de trai decent, drepturi care își au sorginea în prevederile art. 1 alin. (3) din Constituție, care consacră principiul statului social.

În consecință, Curtea, constatând că dispozițiile art. 133 alin. (1) din Codul muncii (Legea nr. 10/1972), act normativ anterior Constituției din 1991, nu sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 38 și 43, urmează să respingă excepția ca neîntemeiată.

OPINIE SEPARATĂ

Apreciem că soluția ce se impunea în cauză era aceea de admitere a excepției, constatarea faptului că dispozițiile art. 133 alin. (1) din Codul muncii sunt contrare dispozițiilor și principiilor Constituției din 1991 și, prin urmare, potrivit prevederilor art. 150 alin. (1) din Constituție, nu mai sunt în vigoare. Această opinie ne-o bazăm pe următoarele considerente:

Art. 133 alin. (1) din Codul muncii obligă unitatea (angajatorul) ca în cazul în care urmează să desfacă, din propria inițiativă, contractul de muncă pentru vreunul din motivele prevăzute la art. 130 alin. (1) lit. a)—c), e) și f) „*să ofere persoanelor în cauză trecerea în altă muncă corespunzătoare, solicitând în acest scop sprijinul organului ierarhic superior și al organelor de repartizare în muncă sau, după caz, să ia măsuri pentru recalificarea acestor persoane*”. Motivele de desfacere a contractului de muncă, vizate de dispoziția legală examinată, sunt: „*a) unitatea își reduce personalul prin desființarea unor posturi de natura celui ocupat de cel în cauză ca urmare a reorganizării;*

b) unitatea își încetează activitatea prin dizolvare;

c) unitatea se mută în altă localitate și are posibilitatea să-și asigure pe plan local cadrele necesare“;

„e) persoana nu corespunde, sub raport profesional, postului în care a fost încadrată;

f) în postul ocupat de persoana încadrată în muncă este reintegrat, pe baza hotărârii organelor competente, cel care a deținut anterior acel post;“.

O asemenea obligație legală ni se pare incompatibilă cu principiile și regulile de funcționare a unei economii de piață, cum este economia României, conform prevederii art. 134 alin. (1) din Constituție. Ea contrazice și obligația statului, înscrisă în același articol din Constituție la alin. (2) lit. a), și anume aceea de a asigura „*crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție*”. Unitatea împiedicată să dispună desfacerea contractului de muncă a unor salariați pentru nevoi reale și obiective ori pentru motive nelăsate la aprecierea sa arbitrară (cum sunt: necesitatea reorganizării activității pentru creșterea eficienței acesteia, ce implică și o mai rațională și mai optimă dimensionare a numărului salariaților încadrați pe diverse posturi; încetarea activității prin dizolvare; mutarea în altă localitate; necorespunderea, sub raport profesional, a salariatului pentru postul ocupat; reintegrarea pe post a altui salariat pe baza unei hotărâri judecătorești), în mod evident, nu are asigurate toate condițiile pentru valorificarea factorilor de producție.

Obligația de a oferi un alt post corespunzător salariatului căruia urmează să i se desfacă contractul de muncă, fiind una legală, face ca, chiar și în situația imposibilității obiective a îndeplinirii ei, eventuala măsură de desfacere a contractului de muncă să fie nelegală și anulabilă. În consecință, unitatea nu va putea dispune o asemenea măsură, nu își va putea reorganiza activitatea, nu va putea reduce numărul personalului angajat și este obligată să mențină pe post și persoane necorespunzătoare sub raport profesional. Față de acest caracter al obligației nu se poate accepta opinia exprimată în punctul de vedere al Guvernului, în sensul că ea trebuie „înțeleasă ca o obligație de diligență (și nu de scop)” și că, „în caz de imposibilitate a realizării acestei obligații, contractul de muncă se desface și persoana respectivă, în baza deciziei de desfacere a contractului de muncă își întocmește formele pentru trecerea în șomaj”. Pentru a fi așa dispoziția legală ar trebui să aibă caracterul unei recomandări, or ea cuprinde o obligație expresă a cărei neîndeplinire poate fi

invocată la contestarea legalității măsurii de desfacere a contractului de muncă.

Este greșită în opinia noastră și susținerea că obligația prevăzută la art. 133 alin. (1) din Codul muncii constituie o măsură de protecție socială, care este impusă de caracterul „social” al statului român, consacrat în art. 1 alin. (3) din Constituție. Obligația de a lua măsuri „*de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent*”, potrivit art. 43 alin. (1) din Constituție, revine statului, iar conținutul măsurilor de protecție socială este definit în alin. (2) al aceluiași articol, în sensul că „*Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asistență socială prevăzute de lege*”.

Dispoziția legală examinată nu își poate găsi justificare nici prin raportare la măsuri de protecție socială a muncii, întrucât, în această privință, art. 38 alin. (2) din Constituție prevede că „*Salariații au dreptul la protecția socială a muncii. Măsurile de protecție privesc securitatea și igiena muncii, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim pe economie, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții grele, precum și alte situații specifice*”.

Statul, în principiu, își îndeplinește obligațiile constituționale prin elaborarea unor acte normative pentru reglementarea diferitelor raporturi sociale, care prescriu sarcini și obligații nu numai pentru autoritățile publice, ci și altor persoane juridice sau fizice. Reglementarea exercitării drepturilor cetățenilor la protecția socială, în general, sau la protecția socială a muncii, în special, nu se poate face însă prin obligația prevăzută pentru toate categoriile de angajatori la art. 133 alin. (1) din Codul muncii, act normativ preconstituțional.

Majoritatea reglementărilor din Codul muncii sunt necesare și aplicabile în condițiile actuale ale economiei de piață, fiind în concordanță cu dispozițiile și principiile noii Constituții. Astfel este necesară reglementarea legală a raporturilor juridice de muncă, în scopul asigurării stabilității acestora, prin măsuri de prevenire și de sancționare a oricărui abuz și nelegalități în îndeplinirea îndatoririlor și în exercitarea drepturilor atât din partea angajatorilor, cât și din partea salariaților, stabilirea cazurilor și a condițiilor în care unitatea poate dispune, din proprie inițiativă, desfacerea contractului de muncă, precum și a răspunderii pentru nerespectarea acestora, a dreptului salariaților la apărare împotriva unor măsuri nejustificate. Obligarea unității de a asigura trecerea salariatului în altă muncă nu se încadrează însă în asemenea reglementări justificate constituțional.

Nu este lipsită de importanță nici constatarea că obligația prevăzută la art. 133 din Codul muncii în majoritatea cazurilor nu mai poate fi îndeplinită. Unitatea, în cazul în care nu are în cadrul ei posturi vacante corespunzătoare pregătirii profesionale a salariaților care urmează să fie eliberați din alte posturi, nu mai are posibilitatea de a solicita sprijinul organului ierarhic superior sau al organelor de repartizare în muncă, care nu mai există, și nici nu îi incumbă sarcina de a lua măsuri de recalificare a salariaților respectivi. Această obligație era justificată și realizabilă atunci când toate unitățile erau de stat, organizate într-un sistem riguros de subordonare ierarhică, atunci când la art. 1 alin. (2) din Codul muncii se prevedea că „*Oamenii muncii... au dreptul și datoria de a desfășura o muncă utilă pentru societate...*”. Această dispoziție legală a fost modificată prin Decretul-lege nr. 147/1990, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 12 mai 1990, în sensul că „*Libertatea muncii constituie un drept fundamental al tuturor cetățenilor României*“. Această reglementare este în concordanță cu prevederile art. 38 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „*Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei și alegerea locului de muncă sunt libere*“. Așadar, dreptul la muncă este un drept fundamental, iar nu o obligație, nici pentru cetățeni, dar nici pentru cei care angajează forță de muncă, în sensul de a angaja sau de a menține pe post, în mod necondiționat, pe toți cetățenii.

Îndeplinirea obligației de a oferi salariului, al cărui contract de muncă urmează a fi desfăcut, un alt post corespunzător, cu sprijinul organului ierarhic superior, ar fi posibilă doar pentru unele organe sau instituții de stat, situate pe o treaptă inferioară a ierarhiei acestora. Considerăm însă că această posibilitate nu justifică constituționalitatea textului de lege examinat, întrucât se instituie o discriminare, un tratament juridic diferențiat între salariații care se află, în realitate, într-o situație identică sub aspectul raporturilor de muncă, respectiv între salariații instituțiilor de stat și cei ai agenților economici sau ai altor

persoane juridice ori fizice, pe de o parte, precum și între salariații instituțiilor de stat care au organe ierarhic superioare și cei ai instituțiilor aflate la nivelul cel mai înalt al ierarhiei. Curtea Constituțională, având a se pronunța cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 175 din Codul muncii, referitoare la competența organelor administrative ierarhic superioare de a soluționa unele litigii de muncă, în jurisprudența sa, a statuat că aceste dispoziții „*crează o discriminare între salariații angajați la organizații sau autorități publice ce se află în subordinea unui organ ierarhic superior și cei care sunt angajați la organizații sau autorități publice ce nu se află în subordinea unui asemenea organ, cum ar fi salariații Guvernului sau ai autorităților administrative autonome*“. O asemenea discriminare este însă contrară prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice“ (Decizia nr. 90 din 4 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 23 noiembrie 1995). În același sens s-a pronunțat Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 3 din 3 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 16 martie 1998.

Judecător,
Kozsokár Gábor

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TURISMULUI

ORDIN

pentru aprobarea Normelor privind omologarea, amenajarea, întreținerea și exploatarea pârtiilor și traseelor de schi pentru agrement

Ministrul turismului,
în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 24/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Turismului, ale art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 263/2001 privind amenajarea, omologarea, întreținerea și exploatarea pârtiilor și traseelor de schi pentru agrement, având în vedere avizul Ministerului Tineretului și Sportului și avizul Ministerului Apelor și Protecției Mediului,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind omologarea, amenajarea, întreținerea și exploatarea pârtiilor și traseelor de schi pentru agrement, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul turismului,
Matei-Agathon Dan

București, 5 octombrie 2001.
Nr. 491.

ANEXĂ

NORME

privind omologarea, amenajarea, întreținerea și exploatarea pârtiilor și traseelor de schi pentru agrement

CAPITOLUL 1

Omologarea pârtiilor și a traseelor de schi pentru agrement

1.1. Omologarea pârtiilor de schi pentru agrement se face de Ministerul Turismului pe baza constatărilor făcute

la fața locului de o comisie constituită din reprezentanți ai Ministerului Turismului — Direcția generală de autorizare și control și ai consiliilor județene. Comisia își desfășoară activitatea cu consultarea reprezentanților asociațiilor profesionale de profil și a consiliului local pe a cărui rază teritorială se află pârtia sau traseul de schi supus omologării.

1.2. În sensul prezentelor norme, prin termenii următori se înțelege:

a) *pârția de schi pentru agrement* — acea parte a domeniului pentru schi amenajat, care este destinată practicării schiului pentru agrement în condiții de siguranță pentru schiori;

b) *traseul de schi pentru agrement* — acea parte a domeniului pentru schi amenajat, care face legătura între pârtiile de schi.

1.3. Administratorii pârtiilor sau traseelor de schi pentru agrement vor solicita omologarea lor cu cel puțin 45 de zile înainte de darea în exploatare a acestora.

În acest scop se va depune la Ministerul Turismului următoarea documentație:

- cerere de omologare;
- certificatul constatator de la oficiul registrului comerțului, din care să rezulte obiectul de activitate al societății comerciale, datele de identificare din certificatul de înmatriculare*). Asociațiile familiale și persoanele fizice vor prezenta copie de pe autorizația eliberată în baza Decretului-lege nr. 54/1990;
- copie de pe documentul legal care conferă dreptul administratorului să exploateze pârtia sau traseul de schi (act de proprietate, act de concesiune etc.);
- fișa pârtiei sau a traseului de schi pentru agrement, care va cuprinde elementele prevăzute în criteriile minime de omologare;
- schița pârtiei sau a traseului de schi pentru agrement, cu detalii privind amplasarea instalației de transport pe cablu, porțiunile abrupte, pâcurile de copaci, curbele și eventualele intersecții cu drumurile carosabile, cu traseele instalațiilor de transport pe cablu și cu alte pârtii, locurile de amplasare a indicatoarelor de semnalizare și a balizelor;

- schița profilului pârtiei;
- fotografia de ansamblu a pârtiei de schi alpin, cu dimensiunile de 18 cm x 24 cm, realizată, de preferință, de pe versantul opus;

- autorizația de mediu, obținută în conformitate cu prevederile Legii protecției mediului nr. 137/1995, republicată, cu modificările ulterioare.

1.4. Termenul de soluționare a cererii de omologare este de 30 de zile de la data înregistrării documentației la Ministerul Turismului. Dacă sunt îndeplinite criteriile minime de omologare, Ministerul Turismului va emite certificatul de omologare.

1.5. Criteriile minime obligatorii de omologare a pârtiilor și traseelor de schi pentru agrement sunt prezentate în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentele norme.

De asemenea, modelul certificatului de omologare este prezentat în anexa nr. 1.1.

În cazul în care nu sunt îndeplinite criteriile minime de omologare, Ministerul Turismului îl va înștiința în scris pe administrator, precizând motivele.

CAPITOLUL 2

Amenajarea pârtiilor și traseelor de schi pentru agrement

2.1. Lucrările inițiale de amenajare se vor stabili pe bază de studii și proiecte, la cererea administratorului sau a deținătorului legal al pârtiei și/sau al traseului de schi pentru agrement, de către instituțiile de proiectare de profil și se vor executa de către agenți comerciali specializați. Studiile și proiectele elaborate pentru lucrări de amenajare a unor noi pârtii de schi pentru agrement sau de modificare a celor existente vor avea la bază acordul și

autorizația de mediu, care se vor obține potrivit Legii nr. 137/1995, republicată, cu modificările ulterioare, însoțite de toate avizele prealabile necesare prevăzute de lege. Autorizarea lucrărilor de construcții se face potrivit legii.

2.2. Amenajarea pârtiilor și traseelor de schi pentru agrement trebuie făcută cu respectarea criteriilor minime prevăzute în anexa nr. 2 și a următoarelor principii:

a) amenajarea va fi completă și definitivă, ținându-se seama de toate elementele legate de relief, prin conservarea peisajului și protecția solului;

b) prin amenajare se vor evita gropile sau spărături prea pronunțate care să îi proiecteze pe schiori prea sus ori pe distanțe prea lungi;

c) obstacolele pe care ar putea fi proiectați schiorii în afara pârtiei vor fi prevăzute cu sisteme de protecție (baloturi de paie, plase etc.);

d) în interiorul virajelor marcate cu „viteză medie“ sau „viteză mare“ se vor amenaja „zone de cădere“ (spații suficient dimensionate, libere de orice obstacol);

e) pârtiile de schi pentru agrement vor fi omogene din punct de vedere al dificultății.

În cazul pârtiilor de schi fond se vor mai avea în vedere următoarele:

f) traseul pârtiei trebuie să aibă o formă inelară care să permită reîntoarcerea schiorilor la punctul de plecare. Pârtiile care nu asigură reîntoarcerea schiorilor vor fi special semnalizate;

g) evitarea dublului sens de mers pe pârtiile de schi fond, pentru a nu se produce încrucișarea schiorilor. Acesta poate fi admis pe porțiuni scurte de teren, cu semnalizarea corespunzătoare.

În funcție de situația existentă pe teren este obligatorie montarea indicatoarelor de avertizare, orientare, de reglementare a circulației schiorilor și de informare, conform specificațiilor cuprinse în anexa nr. 2 și machetelor de prezentare prevăzute în anexa nr. 2.1.

2.3. Specificațiile indicatoarelor de semnalizare a circulației schiorilor pe pârtiile și traseele de schi pentru agrement sunt cele prezentate în anexa nr. 4.

Indicatoarele de informare vor fi amplasate la punctele de plecare a pârtiilor și traseelor de schi pentru agrement, iar cele de avertizare, orientare și de reglementare, pe pârtile laterale ale acestora, în locuri vizibile pentru schiori și fără să constituie un pericol pentru aceștia.

Panourile de orientare vor fi amplasate în principalele puncte de interes ale stațiunii sau ale localității montane.

Este interzisă lipirea pe suporturile indicatoarelor sau pe plăcuțele indicatoare a oricărui material publicitar.

2.4. În scopul orientării schiorilor pârtiile și traseele de schi pentru agrement vor fi balizate. Balizarea pârtiilor de schi alpin se face pe una sau pe ambele laturi. Dacă se balizează ambele laturi, balizele vor fi instalate alternativ. Balizele pentru pârtiile de schi alpin vor fi realizate din discuri cu diametrul de 45 cm, fixate pe suporturi adecvate, și vor fi vopsite în culoarea corespunzătoare gradului de dificultate al pârtiei, având înscrisă pe mijloc denumirea acesteia.

Marcarea pârtiilor de schi fond se va realiza prin utilizarea de fanioane sau de benzi colorate, amplasate pe laturile direcției de mers a schiorilor.

Traseele de schi pentru agrement vor fi balizate pe margine, cu balize de formă rombică, cu dimensiuni de 25 cm x 25 cm, fixate pe suporturi adecvate și vopsite în culoare portocaliu deschis, de preferință cu vopsea fluorescentă.

Balizele vor fi numerotate începând cu cifra 1, pornindu-se de la baza pârtiei sau a traseului de schi pentru agrement.

*) Agentul economic poate furniza informațiile respective și prin prezentarea copiilor de pe actele lui oficiale.

CAPITOLUL 3

Întreținerea și exploatarea pârtiilor și traseelor de schi pentru agrement

3.1. Pentru întreținerea pârtiilor de schi pentru agrement se vor efectua, în mod obligatoriu, următoarele lucrări:

— îndepărtarea obstacolelor naturale sau artificiale apărute pe pârtie și semnalizarea acelor care nu pot fi înlăturate;

— bătătorirea mecanică a zăpezii după fiecare ninsoare și înlăturarea denivelărilor apărute pe parcursul utilizării pârtiei;

— asigurarea zăpezii în sectoarele pârtiei care pot constitui surse de pericol pentru schiori: pasaje înguste, locul de schimbare a direcției, locul de încrucișare cu alte pârtii etc.

3.2. Lucrările de întreținere curentă a pârtiilor de schi pentru agrement se vor executa în afara programului de funcționare a acestora, care va fi același cu cel al instalației aferente de transport pe cablu.

3.3. În cazul în care mașinile de bătătorit zăpada vor fi utilizate în timpul programului de funcționare a instalațiilor de transport pe cablu, se vor lua, după caz, următoarele măsuri de protecție pe tronsoanele înguste ale pârtiei de schi pentru agrement și pe cele lipsite de vizibilitate:

— se va închide temporar pârtia de schi pentru agrement sau tronsonul respectiv;

— se va atenționa schiorul și se va instala un indicator corespunzător de semnalizare;

— se vor afișa principalele date meteorologice: temperatura, grosimea stratului de zăpadă, viteza vântului.

În timpul utilizării mașinilor de bătătorit zăpada se va acționa semnalul luminos intermitent (a se vedea anexa nr. 3).

3.4. Controlul zilnic al pârtiei de schi pentru agrement se va efectua atât înainte, cât și după închiderea acesteia și va urmări starea în care se află balizele și indicatoarele de semnalizare, obstacolele nou-apărute, deteriorările lucrărilor de amenajare a pârtiei de schi și ale sistemelor de protecție, existența pe pârtie a unor persoane rătăcite sau care necesită acordarea de ajutor.

3.5. În perioadele de extrasezon se vor verifica: menținerea integrității stratului vegetal, starea lucrărilor de amenajare, în special a celor de regularizare a scurgerii și de corectare a torentelor de pe suprafața pârtiilor și a traseelor de schi pentru agrement, și se vor reface lucrările deteriorate.

3.6. În cazul organizării de antrenamente și de competiții sportive interne și internaționale pe pârtiile de schi pentru agrement se vor lua următoarele măsuri de protecție a schiorilor amatori:

— organizarea antrenamentelor și a competițiilor sportive se poate face doar în condițiile omologării respectivei pârtii de către Federația Română de Schi și Biatlon, de comun acord cu administratorul pârtiei, iar pregătirea pârtiilor se va realiza de Comitetul de organizare a competiției și de administratorul pârtiei;

— închiderea pârtiei pentru schiorii amatori, în cazul în care desfășurarea antrenamentelor sau a competițiilor sportive poate pune în pericol securitatea acestora;

— delimitarea prin corzi, benzi sau prin alte mijloace de avertizare a sectoarelor destinate desfășurării antrenamentelor ori competițiilor sportive.

3.7. Pe pârtiile de schi pentru agrement organizarea și funcționarea școlilor de schi se realizează numai de către monitori de schi atestați.

CAPITOLUL 4

Regulile de conduită a schiorilor și a altor persoane care utilizează pârtiile și traseele de schi pentru agrement

4.1. Schiorii amatori și de performanță, precum și utilizatorii de snowboard sunt obligați să respecte următoarele reguli de conduită stabilite de Federația Internațională de Schi:

a) să schieze în așa fel încât să nu pună în pericol viața altui schior sau să îi cauzeze acestuia un prejudiciu;

b) să își adapteze viteza și maniera proprie de a schia potrivit pregătirii tehnice, condiției fizice, stării zăpezii, gradului de dificultate al pârtiei, condițiilor atmosferice și densității traficului de pe pârtie;

c) să își aleagă cu grijă traiectoria pe care urmează să coboare, în scopul protejării schiorilor aflați în aval;

d) să depășească schiorul aflat în aval fie pe partea dreaptă, fie pe partea stângă, cu condiția ca această depășire să fie suficient de largă pentru a evita o eventuală evoluție neașteptată a celui care urmează să fie depășit;

e) să se asigure, printr-un examen atent al traficului din amonte și al celui din aval, că atât el, cât și alți schiori sunt în afara oricărui pericol cu ocazia traversării unei pârtii sau a reluării parcursului după o oprire temporară pe aceasta;

f) să evite staționarea pe pârtie, mai ales pe porțiunile înguste ale acesteia ori pe cele lipsite de vizibilitate. În cazul căderii, să elibereze pârtia în cel mai scurt timp posibil;

g) să utilizeze numai marginea pârtiei, în cazul în care este obligat să urce sau să coboare pe jos;

h) să respecte indicatoarele de semnalizare și balizele de marcare instalate pe pârtiile și traseele de schi pentru agrement;

i) să anunțe postul de prim ajutor, în cazul accidentării unui schior, și să acorde sprijin la transportarea acestuia;

j) să își decline identitatea în fața organelor abilitate, în cazul în care a fost martorul unui accident sau a provocat el însuși accidentul.

4.2. Persoanele care utilizează pârtiile și traseele de schi pentru agrement în alt scop decât schiatul sunt obligate să respecte următoarele reguli:

a) să nu coboare pe pârtiile sau pe traseele de schi pentru agrement utilizând săniile ori dispozitive improvizate;

b) să nu deterioreze indicatoarele de semnalizare, panourile și balizele de marcare;

c) să nu circule pe pârtiile ori traseele de schi pentru agrement cu automobile, tractoare sau cu orice alt tip de vehicul;

d) să nu efectueze lucrări care ar conduce la deteriorarea pârtiei sau a traseului de schi pentru agrement;

e) să nu depoziteze materiale de orice natură sau deșeuri pe pârtiile și traseele de schi pentru agrement;

f) să nu utilizeze pentru pășunat pârtiile și traseele de schi pentru agrement omologate;

g) să nu lipească materiale publicitare pe suporturile sau pe plăcuțele indicatoarelor de semnalizare.

**CRITERIILE MINIME OBLIGATORII
de omologare a pârtiilor și traseelor de schi pentru agrement**

Nr. crt.	Criterii	Pârția de schi alpin clasificată după gradul de dificultate				Pârția de schi fond	Traseul de schi
		foarte ușoară	ușoară	medie	dificilă		
Caracteristici naturale							
1.	Înclinarea medie a pantei (%)	maximum 10	maximum 20	maximum 30	maximum 40	—	—
2.	Lungimea minimă (km)	—	—	—	—	3	—
3.	Lățimea minimă (m)	30	30	20	20	—	—
4.	Profilul pârtiei (m)	— plat: — pârtie bătătorită — lățime totală — urcuș: — pârtie bătătorită — lățime totală — coborâre: — pârtie bătătorită — lățime totală				3,5—4 5,5—6 5—6 7—8 3 4—5	
5.	Diferența de nivel (m)	50	200	500	1.000	30—100	—
6.	Altitudinea (m)	—	—	—	—	800—1.800	—
7.	Durata de înzăpezire (zile)	—	—	—	—	120	—
8.	Zona fără pericole	x	x	x	x	x	x

*ANEXA Nr. 1.1
la norme*

ROMÂNIA

MINISTERUL TURISMULUI

CERTIFICAT DE OMOLOGARE

Valabil până la data de

În baza Hotărârii Guvernului nr. și a Ordinului ministrului turismului nr. se atestă că pârtia de schi, situată în, administrată de, poate fi folosită la practicarea schiului de agrement.

Ministrul turismului,

Director general,

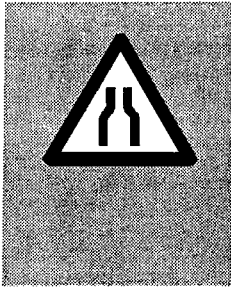
Nr.
Data

**CRITERII MINIME
de amenajare a pârtiilor și traseelor de schi**

Nr. crt.	Criterii	Pârția de schi alpin clasificată după gradul de dificultate				Pârția de schi fond	Traseul de schi
		foarte ușoară	ușoară	medie	dificilă		
1.	Suprafață nivelată	x	x	x	x	x	x
2.	Suprafață înierbată	x	x	x	x	x	x
3.	Taluze consolidate	x	x	x	x	x	x
4.	Șanțuri și rigole	x	x	x	x	—	—
5.	Drum de acces	x	x	x	x	x	—
6.	Instalație de transport pe cablu	x	x	x	x	—	—
7.	Indicatoare*) cu denumirea pârtiei de schi	x	x	x	x	x	x
8.	Indicatoare*) cu denumirea traseului de schi	x	x	x	x	x	x
9.	Indicatoare*) de semnalizare: — avertizare — orientare — reglementarea circulației schiorilor; — informare	—	—	x	x	—	—
10.	Post de prim ajutor	x	x	x	x	x	—
11.	Telefon S.O.S.	—	—	x	x	—	—
12.	Centru de închiriat echipament sportiv	x	x	x	x	—	—
13.	Panoul pârtiei	x	x	x	x	x	—
14.	Panoul cuprinzând regulile de conduită a schiorilor	x	x	x	x	x	—
15.	Balizarea	x	x	x	x	x	x
16.	Mijloace de protecție instalate în locurile și în cazul obstacolelor periculoase (garduri sau plase de protecție, verificarea pilonilor aparținând instalațiilor de transport pe cablu etc.)	x	x	x	x	—	—
17.	Personal de întreținere și de control al pârtiilor	x	x	x	x	x	—
18.	Personal de supraveghere a ordinii și bune conduite a turiștilor	x	x	x	x	x	—

*) Conform machetelor din anexa nr. 2.1 și specificațiilor din anexa nr. 4, indicatoarele se vor instala în funcție de situația existentă în teren.

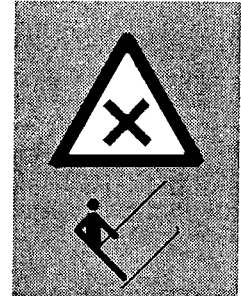
INDICATOARE DE AVERTIZARE ȘI ORIENTARE

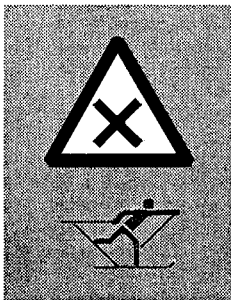
Îngustarea părții

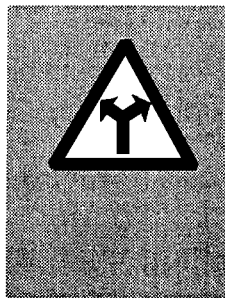
Intersecția cu un drum
carosabil

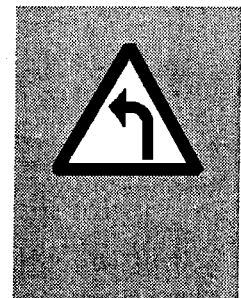
Intersecția cu traseul instalației
de transport pe cablu

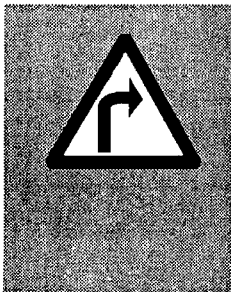
Intersecția cu traseul
altei părții de schi

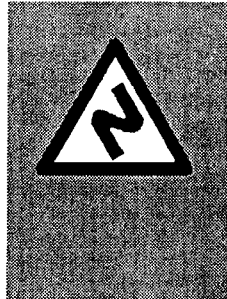
Bifurcație

Curbă la stânga

Curbă la dreapta

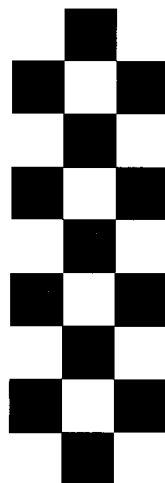
Curbă strânsă

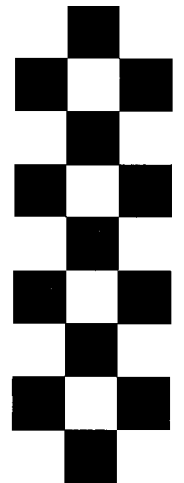
Existența unor pericole

Prezența
în lucru
a mașinii
de bătătorit
zăpada

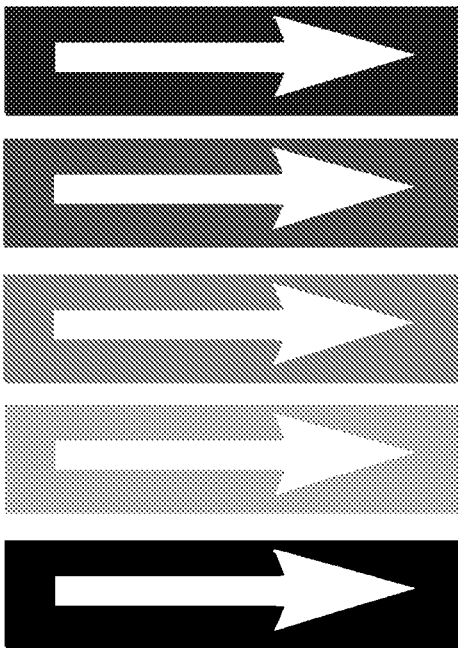

Pericol de avalanșe
Danger d'avalanches
Danger of avalanches

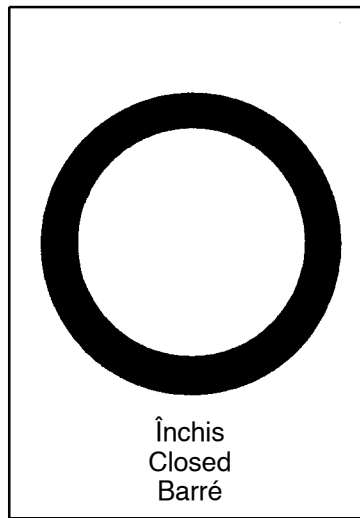

Pericol de avalanșe

INDICATOARE DE REGLEMENTARE A CIRCULAȚIEI SCHIORILOR

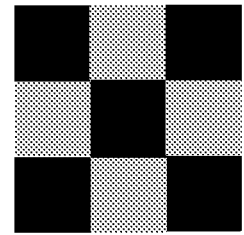

Direcție obligatorie

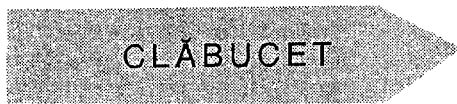
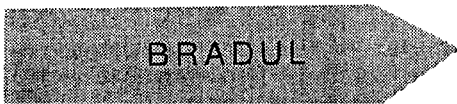
Închis
Closed
Barré

Interzicerea accesului
pe pârtie

Fanion de interzicere a
accesului pe pârtie

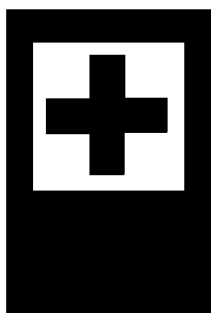
INDICATOARE DE INFORMARE

Identificarea pârtiilor de schi

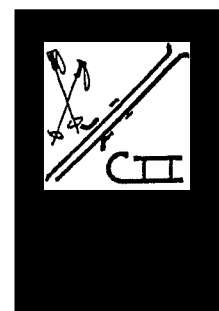
Identificarea traseului
de schi

Post de prim ajutor

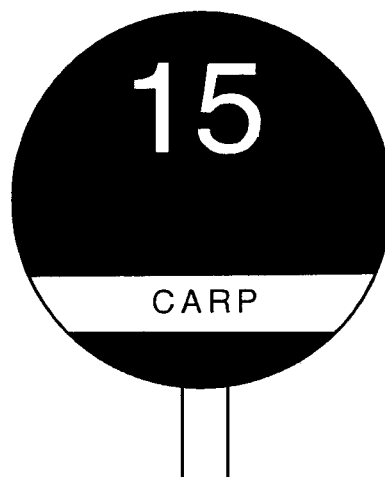
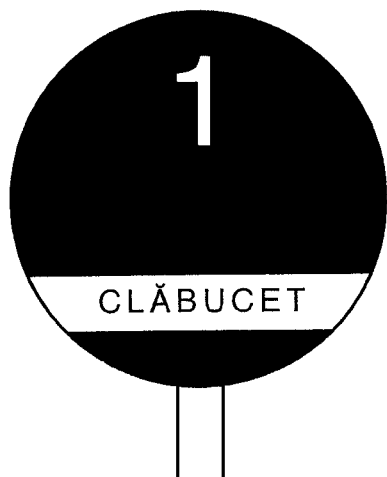
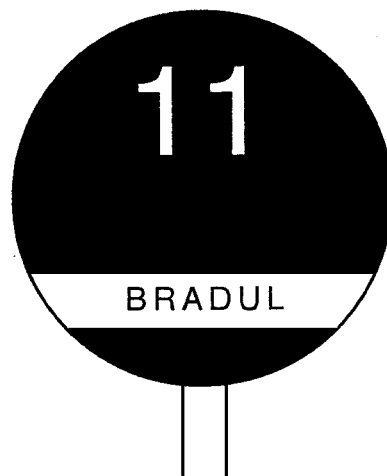
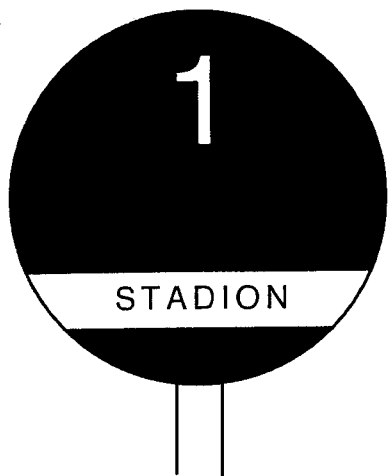
Telefon S.O.S.

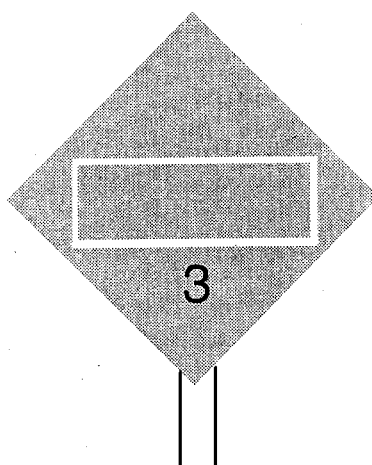
Centru
de închiriat
echipament
sportiv

MARCAREA PÂRȚIILOR ȘI RUTELOR DE SCHI

Balize utilizate pe pârțile de schi

Balize utilizate pe rutele de schi

**CRITERII
de întreținere și exploatare**

Nr. crt.	Criterii	Pârția de schi alpin clasificată după gradul de dificultate				Pârția de schi fond	Traseul de schi
		foarte ușoară	ușoară	medie	dificilă		
1.	Mașină de bătătorit zăpada	x	x	x	x	—	—
2.	— Semnalizare luminoasă intermitentă în timpul utilizării mașinii de bătătorit zăpada; sau	x	x	x	x	—	—
	— Închiderea temporară a pârtiei de schi ori a tronsonului respectiv	x	x	x	x	—	—

**SPECIFICAȚIILE
indicatoarelor de semnalizare utilizate pe pârtiile și traseele de schi pentru agrement**

Nr. crt.	Tipul de indicator	Forma și dimensiunea	Descrierea
0	1	2	3
A. Indicatoare de avertizare și orientare			
1.	Îngustarea pârtiei	Dreptunghi de 40 cm x 60 cm	Fondul de culoare galbenă, semn convențional pe fond de culoare albă, încadrat într-un triunghi cu marginile de culoare roșie și cu o lățime de 25 mm
2.	Intersecția cu un drum carosabil	idem	idem
3.	Intersecția cu traseul instalației de transport pe cablu	idem	idem
4.	Intersecția cu traseul altei pârtii de schi	idem	idem
5.	Bifurcație	idem	idem
6.	Curbă la stânga sau la dreapta	idem	idem
7.	Curbă strânsă	idem	idem
8.	Existența unor pericole naturale sau artificiale (conducte, stâlpi de telefon, piloni de linii electrice, de teleschiuri sau de teleferice, trunchiuri de copaci, stânci etc.)	idem	idem
9.	Prezența în lucru a mașinii de bătătorit zăpada	idem	idem
10.	Pericol de avalanșe	idem	Fondul de culoare galbenă, cu text și pătrate pe margine de culoare neagră
B. Indicatoare de reglementare a circulației schiorilor			
1.	Direcție obligatorie	Dreptunghi 15 cm x 50 cm	Fondul de culoare corespunzător gradului de dificultate al pârtiei, cu o săgeată de culoare albă

0	1	2	3
2.	Interzicerea accesului pe pârtie	Dreptunghi 40 cm x 60 cm Fanion de 25 cm x 25 cm	Fond de culoare galbenă, cu un cerc pe pârtie al cărui contur de culoare roșie are o lățime de 25 mm În carouri de culoare galbenă și neagră
C. Indicatoare de informare			
1.	Identificarea pârtiilor de schi	Săgeata 20 cm x 70 cm	Fondul de culoare corespunzător gradului de dificultate al pârtiei, având înscris numele pârtiei cu o culoare distinctă
2.	Identificarea traseului de schi	idem	Fondul de culoare galbenă, având înscris numele traseului cu o culoare neagră
3.	Post de prim ajutor	Dreptunghi 35 cm x 50 cm	Fondul de culoare albastră, cu semnul convențional înscris într-un pătrat de culoare albă
4.	Telefon S.O.S.	idem	idem
5.	Centru de închiriat echipament de schi	idem	idem
6.	Panoul pârtiei: – verde – pârtie foarte ușoară – albastru – pârtie ușoară – roșu – pârtie medie – negru – pârtie dificilă	Dreptunghi 90 cm x 125 cm	Fondul de culoare corespunzător gradului de dificultate al pârtiei, având înscrise denumirea, gradul de dificultate, lungimea, diferența de nivel, lățimea minimă, înclinarea medie a pantei, numărul de balize și traiectoria
7.	Panoul cuprinzând regulile de conduită a schiorilor	Dreptunghi 100 cm x 200 cm	Fondul de culoare albă, având înscris textul cu litere de culoare neagră
8.	Panoul de orientare	Dreptunghi cu dimensiune opțională	Panoul va cuprinde harta domeniului schiabil, pe care vor fi marcate cel puțin următoarele: – pârtiile de schi omologate, în culorile corespunzătoare gradului lor de dificultate – traseele de schi în culoare galbenă – instalațiile de transport pe cablu, trasate cu culoare neagră – orarul de funcționare a instalațiilor

Conceput după modelul EFQM (European Foundation for Quality Management), Premiul Român pentru Calitate J.M. Juran reprezintă cea mai prestigioasă recunoaștere națională a unor performanțe manageriale la nivelul excelenței, obținute de organizații din România.

Fundația Premiul Român pentru Calitate J.M. Juran a luat ființă în anul 1998 din inițiativa unui grup de 11 organizații profesionale, apolitice și fără scop lucrativ, unele specializate în domeniile ingineriei și managementului calității, altele de largă reprezentativitate profesională națională.

Fundația a beneficiat de sprijinul material și logistic al Uniunii Europene prin intermediul Programului PHARE.

În finala competiției din anul 2000 pentru acest premiu s-au clasificat șase organizații, dintre care patru au primit Premiul Român pentru Calitate J.M. Juran și două au primit plăchete de finaliști.

Calificarea organizațiilor s-a făcut pe baza a 9 criterii și 22 de subcriterii, clasificate în FACTORI DETERMINANȚI ȘI REZULTATE, reprezentând tot atâția indicatori în domeniile: Leadership, Managementul personalului, Strategii și planificare, Resurse, Sistemul calității și procese, Satisfacția personalului, Satisfacția clienților, Impactul asupra societății, Rezultatele în afaceri.

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“ a fost desemnată câștigătoare a Premiului Român pentru Calitate J.M. Juran — ediția 2000, la categoria „Întreprinderi mari“.

RAMO — organizație cu activitate de interes public național

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“ este o organizație care își desfășoară activitatea în interes public național, având ca produs principal „Monitorul Oficial al României“ căruia regia îi asigură editarea, tipărirea și difuzarea pe suport clasic și electronic.

Regia produce anual peste 159.000 de pagini, reprezentând 34 de milioane exemplare ale publicației „Monitorul Oficial al României“, la care se adaugă 1.620.000 de pagini aferente unui număr de 4,5 milioane de cărți broșate și legate, și asigură servicii în medie pentru 800.000 de clienți anual: instituții publice, agenți economici, persoane fizice și juridice, precum și servicii tipografice pentru alte edituri și agenții de publicitate.

Mediul de piață: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“ este lider pe piața tipăriturilor, deținând, conform datelor statistice, o cotă de piață de 40,25% din valoarea producției fizice totale și 2,13% din efectivul de salariați.

Prin editarea publicației „Monitorul Oficial al României“ regia își definește **vocația de propagare a legislației statului.**

Producția editorială proprie include colecțiile: Legislația României, Hotărâri ale Guvernului și alte acte normative, colecțiile tematice, colecția de legislație în versiuni străine, colecția Contacte europene, Cartea juridică, Jurisprudență, revista „Buletin parlamentar“.

O altă dimensiune este activitatea tipografică pentru case de editură din țară și din străinătate, agenții de publicitate, instituții, pentru care regia tipărește cărți, albume, dicționare, pliante etc., având stabilite parteneriate în afaceri.

Prin tipărirea lucrărilor de carte științifică, beletristică, de artă, regia își definește cea de **a doua vocație**, aceea de promovare a culturii naționale în țară și peste hotare.

Orientarea permanentă spre client, pentru a satisface în măsură din ce în ce mai mare așteptările acestuia, constituie cel mai important reper în politica regiei.

Un rol deosebit revine Centrului pentru Relații cu Publicul și Agenției Economice, interfațat cu beneficiarii direcți ai produselor și serviciilor regiei. Centrul dispune de un spațiu generos, o organizare și o dotare moderne, în care calculatoarele performante, softurile și tiparul digital sunt utilizate de o echipă complexă de informaticieni, juristi, economiști care lucrează în spiritul respectului față de client. Biblioteca publică, librăria cu autoservire și o expoziție permanentă de potențial completează serviciile regiei.

Factorii de succes ai regiei. În mod prioritar Consiliul de administrație al regiei a elaborat strategia de dezvoltare pe termen scurt și mediu. S-a derulat un program etapizat de reînnoțire, bazat în special pe resursele degajate din activitatea proprie, volumul investițiilor reprezentând peste 10 milioane USD.

Trecerea la echipamente și tehnologii moderne pentru procesare text-imagini, imprimare și finisare, echipamente ce dispun de elemente automate de reglare și monitorizare, a avut loc în paralel cu formarea și perfecționarea personalului.

Managementul performant, forța tehnologică, profesionalismul și creativitatea angajaților au constituit și constituie factori de succes ai regiei.

Calitatea — o necesitate obiectivă, într-un proces continuu de îmbunătățire. Este determinată de creșterea concurenței interne și externe, în special datorită numărului mare de noi tipografii, și de exigențele deosebite privind acuratețea textului tipărit și operativitatea necesară pentru asigurarea în timp real a difuzării publicațiilor în țară și în străinătate.

Conducerea regiei a stabilit ca obiectiv al strategiei generale de dezvoltare implementarea sistemului calității, calitatea fiind considerată principalul vector al excelenței în afaceri. S-a urmărit optimizarea mijloacelor, a proceselor și a resurselor în concordanță cu Mix-Marketingul global, adecvat perioadei și cerințelor pieței concurențiale. Obiectivul s-a materializat în luna mai 1999 prin certificarea sistemului calității de către Societatea Română pentru Asigurarea Calității — SRAC, după modelul standardului internațional ISO 9001.

Prin aplicarea unui management participativ au fost atrase și implicate colectivele de redactori, juriști, editori, informaticieni, tipografi într-un permanent proces de perfecționare.

Sunt promovate cu consecvență politici, valori și principii în spiritul dezvoltării culturii TQM, un rol important revenind cercurilor calității.

Este perfecționat în continuare sistemul calității și în acest sens regia a demarat acțiunea de implementare și certificare a sistemului managementului de mediu și a început seria de instruiți pentru ISO 9001:2000.

Repere din istoria publicației și instituției

1832 — anul înființării „Buletinului — Gazetă Administrativă“ sub redacția lui Ion Heliade-Rădulescu, publicație precursoră a actualului „Monitor Oficial al României“, apariție neîntreruptă timp de peste 168 de ani, cea mai longevivă publicație din România și printre primele foi oficiale ale statelor europene. Monitorul Oficial al României este cea mai autentică reflectare a istoriei țării.

1991 — prin Hotărârea Guvernului nr.358/1991 se înființează Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, ca persoană juridică ce desfășoară activitate de interes public național și funcționează pe bază de gestiune economică și autonomie financiară. Activitatea tipografică se desfășoară în fostul atelier-scoală din Str. Iuliu. Utilajul de bază este rotativa Plamag de tipar înalt cu stereotipii de plumb.

1992 — elaborarea strategiei de dezvoltare a regiei. Se au în vedere: dezvoltarea ofsetului și implementarea tehnologiilor de procesare a textului și imaginii pe calculator, renunțarea în mod eșalonat la vechiul procedeu de tipar înalt și reconversia personalului. Se introduc primele stații de calculatoare pentru procesarea textului.

1994 — sunt făcuți pași importanți spre tehnologiile nepoluante, urmând ca tipografia proprie să devină prima firmă de stat în care este eliminat aliajul de plumb. Se modernizează rotativa Plamag și se introduc formele de fotopolimeri. Se achiziționează primele mașini de tipar ofset cu hârtie în coli, printre care și mașina Heidelberg Sorsz în două culori. Prin achiziționarea primelor scanere, expozere și mașini automate de dezvoltat se face trecerea la procesarea imaginii pe calculator.

1995 — modernizarea tipografiei din Str. Iuliu. Organizarea tipografiei din cadrul Palatului Parlamentului și dotarea cu utilaje performante de procesare text-imagini, prelucrare plăci, imprimare și finisare. Se montează noua rotativă Heidelberg Harris Mercury cu anexele sale, care permit tipărirea simultană a 64 de pagini, mașinile Heidelberg SM74 față verso și GTOZP, mașina de tăiat Polar, linia de finisat cărți cusute caiet Stahl ST 100 etc.

1998 — dotarea atelierului de legătorie cu utilaje performante, în special de finisare: mașina de fălțuit Stahl KD Proline, mașina de lipit forțat și planșe Hunkeler VEA 520, mașina de adunat Wohlenberg Sprinter, mașini de cusut cu ață Graphotec Aster 2000, mașini de confecționat scoarțe și de poleit: Hörauf și Kolbus Contour, linia de carte legată Sigloch-Wohlenberg-Stahl etc. Se montează mașina ofset Heidelberg Speedmaster în 5 culori, cu scanarea plăcii și reglare integral electronică.

1999 — se trece la difuzarea alternativă a informațiilor legislative și pe suport electronic. Se continuă procesul de modernizare a stațiilor de lucru de la secția de procesare text-imagini și se generalizează sistemul de microclimă. Certificarea sistemului calității pentru asigurare externă, conform modelului standardului internațional ISO 9001.

2000 — înființarea Centrului pentru Relații cu Publicul și Agenției Economice și, în cadrul acestuia, a librăriei și bibliotecii publicațiilor legislative. Introducerea tiparului digital.

Demararea programului de implementare și certificare a sistemului managementului de mediu, după modelul standardului internațional ISO 14001.

Participarea regiei la prima ediție a Premiului Român pentru Calitate J.M. Juran și câștigarea acestui prestigios premiu național.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro